

en portada | L'ESPECULACIÓ ARRASSA BON PASTOR

ERO i UPAS contra les dignitats laboral i veïnal

Pancarta a l'entrada de la planta del Bon Pastor.

amb ulls propis

HI HA TRENS QUE PASSEN POQUES VEGADES

El 29 d'octubre, més d'un miler de persones es van concentrar a la Pl. Sant Jaume per protestar contra la situació de rodalies Renfe. Era la mínima resposta que es podia esperar d'una "societat civil" que empassa i empassa. La convocatòria, però, oberta com era, va reunir a tots els trepes polítics, des del PP fins a ERC, així com la gent de l'AVE pel Litoral. I si una cosa va evidenciar és que no n'hi ha prou en reclamar millores o pedaços. La mobilització era conjuntural, però el problema és estructural: la creació d'una ciutat aparador d'esquenes i en contra de la seva gent, feta només per a l'ús i gaudi d'una minoria elitista. La gent necessita rodalies, ahir, avui i demà, i no el TAV, ni ahir, ni avui, ni demà. No fer una oposició estructural al TAV és perdre el temps, és donar arguments a l'oposició de torn i altres oportunistes. Cal un replantejament del model de ciutat que, indestructiblement, ha d'anar sustentat en una crítica al model econòmic que el configura. Ara més que mai, les assemblees populars i locals, de barri o de lluita contra l'especulació i la destrucció del territori han de saber articular un discurs i una praxis que englobi cada cop a més gent, relacionant-ho amb l'accés a l'habitatge. El problema és real, la gent el malviu, el sent, el pateix. La classe política ho posa en safata, cal aprofitar l'oportunitat.

redacció | Foto Informa't

L'especulació i violència immobiliària prenen amb força el Bon Pastor.

Portes obertes, veïnes amb la cadira al carrer petant la xerrada, nens i nenes jugant. La feina prop de casa, companyes de fa anys, feina estable, bon ambient de treball. Això és el que volen enderrocar al Bon Pastor: cases baixes on tothom es coneix, per pisos; el llegat industrial del nostre poble per comerç i més pisos, empreses multinacionals, contractes temporals, sous molt baixos... precarietat laboral i especulació. I no és tot això el que defineix i dona identitat a un poble?

Primer va ser la Maquinista; lluites obreres, un referent sindical per un centre comercial i enormes

blocs de pisos, sense serveis, sense associacionisme ni mínima integració a Sant Andreu i, menys encara, al Bon Pastor. Ara, però, aquest barri, oblidat per excel·lència per part de l'Ajuntament de Barcelona i el Districte de Sant Andreu, té un gran interès: el sòl, un bé escassíssim a la ciutat.

Ja fa temps que aquestes zones s'estan requalificant com a edificables i residencials, primer va ser la modificació del PGM a l'entorn de l'arribada del TGV (Pla Sant Andreu-Sagrera), i ara la zona industrial del Bon Pastor (Torrent d'Estadella). Sumant-hi les Casernes (113.000 m2 i 2.000 pisos) o la propera construcció d'un nou barri residencial i zona terciària a la Verneda Industrial (Sant Martí de Provençals) i el Torrent de l'Estadella, de 650.000 m2 i 10.000 pisos.

Unitat i lluita fins al final

La planta de Mercedes Benz del Bon Pastor està situada just a sota del CC La Maquinista i els pisos de nova construcció. Representa uns 90.000m2 de sòl que podria convertir-se en edificable.

Daimler, propietari de la planta, amb 420 treballadores, anunciava el tancament a principis d'aquest mes. Un tancament vestit de trasllat, amb el suposat motiu de la reducció de costos i amb la intenció de, a finals d'any, portar la maquinària i 258 treballadors a una nova em-

presa d'Esparreguera, creada a partir de l'aliança entre Daimler i Estampaciones Sabadell, que és el proveïdor de la xapa dels vehicles. De fet, abans de l'estiu l'empresa ja es va endur dos grups de treballadors/es a Terrassa, i fa poc més d'un any van oferir 7 milions de pessetes a qui volgués marxar, i 50 treballadors ho van acceptar.

Ha estat després de les mobilitzacions que l'empresa ha respost amb un ERO, per tal

> continua a la pàg. següent

>>vé de la pàg. anterior

de pressionar els treballadors.

Uns treballadors/es que estan indignades pel fet que, a més, feia tan sols dos mesos que havien tancat l'acord del conveni col·lectiu en què l'empresa no va avançar el cessament de l'activitat. Malgrat això, la FTC-IAC (Federació de Treballadors de Catalunya) ja va denunciar la pèrdua de drets, i el conveni només va ser signat

per CCOO i UGT. Ara, però, fan pinya i tots es neguen rotundament al trasllat i a una aliança amb Estampaciones, ja que denuncien que està en suspensió de pagaments.

Les treballadores, a més, estan convençudes que en el fons d'aquest trasllat s'amaga la intenció encoberta d'especular amb els terrenys de la planta.

Manifestació del passat 23 d'octubre. Foto: Kaosenlared.net

L'enderrocament d'un estil de vida

Finalment el passat divendres 19 d'octubre, les quatre famílies resistents de la primera fase de remodelació de les cases barates varen ser desallotjades. Ni la seva tenaç resistència ni tota la gent solidària que les acompanyava, no van poder aturar la brutalitat policíaca dels UPAS, els agents antiavalots de la Guàrdia Urbana, enviats pel Patronat Municipal de l'Habitatge.

La il·legalitat del desallotjament

Feia dos dies que els i les veïnes convocaven concentracions davant de les cases afectades per poder fer front al desallotjament, previst per al dimecres 17. Aquest mateix dia, van posar recurs contra el desallotjament, tot i estar esperant encara un contenciós per resoldre del que el tribunal no s'ha pronunciat. Poques hores van trigar el jutge de l'Audiència Provincial per denegar-lo, i ràpidament van interposar un altre recurs al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Divendres 19 doncs, quan hi havia no només un sinó ja dos recursos pendents la Guàrdia Urbana va entrar esbotzant les portes i fent

fora els veïns/es. Ahora, van acordar la zona i els van obligar a buidar casa seva i carregar-ho en un camió. Cal tenir en compte que la majoria de gent era gran, i fins i tot una dona de 80 anys va haver de marxar en una llitera d'ambulància.

Brutal càrrega dels UPAS

Cap al migdia la tensió acumulada va esclatar i els UPAS van carregar brutalment contra tota persona present, veïns i veïnes d'avançada edat (una dona de 60 anys va rebre cops de porra), com fotògrafs/es, periodistes de televisió, i la gent concentrada solidàriament. En total, dues càrregues que van deixar desenes de ferits.

I qui s'ho mirava de ben a prop eren els veïns/es de la resta de cases, afectats per la resta de fases de la remodelació, a qui, segons l'opinió de molts veïns/es buscaven "allisonar", per tal que no s'oposin al desallotjament.

Resposta i denúncies per la càrrega

El mateix divendres, diversos dels

Les mobilitzacions

La resposta dels i les treballadores no es va fer esperar i van convocar una vaga del 16 fins el 19 i els dies 23, 24, 25, 30 i 31 d'octubre.

Durant aquests dies s'han concentrat davant la planta, han anat fins a la seu del Districte de Sant Andreu, a la Plaça Sant Jaume, diverses conselleries, etc. I, juntament amb altres treballadors del sector del metall, com els de Sysmo, Sintermetal o els de Frap Behr, també amb un ERO sobre la taula, s'han manifestat pels carrers del centre de la ciutat de Barcelona, aconseguint mobilitzar entre mil i dues mil persones. I el més important, unir-se les treballadores del sector per tal de fer front als tancaments i acomiadaments massius.

A més, amb aquesta vaga han aconseguit paraitzar la producció a la planta de Vitòria, el que els ha donat més força.

L'assemblearisme

Com hem dit, tots els sindicats de la planta estan units i segueixen la mateixa línia, però el més important és l'experiència assembleària del conjunt de les treballadores. Cada dia, durant els dies de vaga, es reuneixen a primera i última hora del dia per tal de decidir i coordinar les accions.

Lluita fins al final

Després de presentar l'ERO i oferir unes pessimes condicions, l'última setmana d'octubre Daimler s'ha tornat a reunir amb el Comitè, per tal d'oferir ara 45 dies per any treballat i jubilacions a partir dels 54 anys. Una mesura que pensaven que serviria per aturar la vaga i evitar la paraització de Vitòria, però que les treballadores han rebutjat unànimement en assemblea, a més d'anunciar noves mobilitzacions.

Càrrega dels UPAS. Foto: Albert / La Directa

contusionats van anar al mateix ambulatori del Bon Pastor per tal poder posar la denúncia posteriorment. I ja el dia següent, almenys cinc persones havien posat denúncia.

També el Sindicat de Periodistes de Catalunya va denunciar l'agressió que havien patit les periodistes i fotògrafs que cobrien la notícia. A més del fet que el fotògraf de la Directa fos cominat a entregar les imatges obtingudes de la intervenció policial.

Cap a un pla alternatiu

Malgrat que amb el desallotjament d'aquestes quatre famílies s'ha completat la primera fase, encara queden

10 anys per a finalitzar el procés, i els grups de suport i aquestes mateixes continuen lluitant per evitar l'enderrocament d'un estil de vida, per la pervivència de les cases barates i contra l'especulació. És per això que diversos arquitectes estan preparant un pla alternatiu que permeti conservar la meitat de les cases i en l'altra meitat construir pisos.

A més, el col·lectiu Néts i Nétes del Bon Pastor segueixen amb més força que mai la seva lluita, i han editat un nou butlletí per tal de "defensar la particularitat veïnal front el model especulatiu de la 'gran Barcelona' i aportar una mirada crítica a la realitat del Bon Pastor".

Octubre d'aniversaris combatius

redacció | Foto Assemblea local d'Endavant

Aquest d'octubre han coincidit dos aniversaris: d'una banda, l'Assemblea d'Endavant commemorava per tercer any consecutiu la mort del lluitador andreuenc Jordi Martínez de Foix i Llorenç. De l'altra, "La Trinxera" celebrava el seu primer any d'existència enmig, això sí, de la censura política i l'assetjament policíac.

Homenatge a la lluita i la dignitat

El 20 d'octubre, Endavant va retre homenatge a Jordi Martínez de Foix i Llorenç, "andreuenc, cooperativista, patriota i comunista català". L'any passat van posar una placa en honor seu que està en un monòlit en un jardinet al costat del TEB, centre de feina per a persones disminuïdes on en Jordi hi va treballar de jove. Una bandera roja i una estelada flanquejaven el monòlit.

El 14 d'octubre d'enguany es van complir 29 anys de la seva mort, succeïda durant la "transició". És aquesta fermesa en la lluita enmig de la traïció de gran majoria mal anomenada esquerra política el que converteix en Jordi en algú "de qui recollir-ne l'estela i seguir-ne l'exemple", en paraules d'Endavant. L'organització va criticar que ara són temps en què les persones lluitadores són titlades de terro-

ristes, quan és precisament la classe política suposadament democràtica la primera en atemptar contra els drets de persones i pobles. En aquesta línia, tant Endavant com na Josi, la mare d'en Jordi, van evocar la figura de Lluís Maria Xirinacs; "exemples de lluitadors del segle XXI", digué. Una trentena llarga de persones assistiren a l'acte, que acabà amb el cant d'Els Segadors.

Celebració enmig de la pressió

Una setmana després, dissabte 27, l'Assemblea de Joves de la Sagra i Sant Andreu "La Trinxera" celebrava el seu primer aniversari. La jornada, que constava de projeccions de vídeos, sopar i festeta, havia de dur-se a terme a la Plaça de Can Fabra, però just dos dies abans, el Districte els va negar el permís.

La Trinxera va decidir traslladar les activitats al local de Diables. Aquest trasllat, però, no va evitar que la Plaça de Can Fabra i els seus voltants estiguessin plagats de cotxes patrulla de la Guàrdia Urbana i

Pancarta de l'acte d'homenatge a en Jordi

furgonetes dels Mossos d'Esquadra, un fet desproporcionadament repressiu i sense lògica ni sentit. De fet, la GU fins i tot es va presentar al local de Diables per amenaçar de repressàlies. Fet i fet, però, més d'una vintena de persones van veure els vídeos i gaudir del sopar i la festa posterior.

ras i curt

CRITS PER L'HABITATGE DIGNI

El passat 6 d'octubre, Barcelona i Sabadell van tornar a viure mobilitzacions per un habitatge digne. A la Pl. Sant Jaume de Barcelona, convocades pel col·lectiu "V de Vienda" i assemblees locals, prop de 5000 persones es van manifestar per denunciar tant la nova llei estatal com el pacte català per l'habitatge, unes lleis que segons denuncien només faran que augmentar el preu dels lloguers ja que no ataquen d'arrel el problema de l'especulació.

MARXES PELS PRESOS I PRESES POLÍTQUES

El 6 i el 27 d'octubre, dues marxades convocades per Rescat van mostrar la solidaritat amb els presos/es polítiques catalanes. La primera marxa, que va aplegar més de 200 persones, va anar fins a les proximitats de la presó de Can Brians, on es troba en Diego. La segona, d'unes 50 persones, anà fins a la presó de Wad Ras, on es troba la Laura i el fill dels dos presos. Ambdues marxades foren fortament controlades per la Guàrdia Civil i els Mossos d'Esquadra.

300 ANYS, A LLEIDA

La Campanya "300 anys d'ocupació, 300 anys de resistència" es va desplaçar el passat 12 d'octubre a Lleida per commemorar la caiguda de l'edifici del Roser, símbol de la lluita i resistència antiborbònica durant la Guerra de Successió. Els borbons hi van matar centenars de persones que s'hi refugiaven. Després de la mostra de cultura popular, la manifestació va aplegar més de 1500 persones, i es van realitzar diverses accions, sobretot contra els borbons d'ahir i d'avui.

SOLIDARITAT ANTIMONÀRQUICA

L'Esquerra Independentista s'ha bolcat en la solidaritat amb les persones repressaliades per la crema de fotos del rei. Ja en són 22 les que han hagut de declarar a l'Audiència Nacional espanyola. El passat 6 d'octubre, es varen fer desenes de concentracions solidàries arreu del país, uns actes que es repetiren els dies posteriors a les universitats i altres poblacions. Aquesta forta resposta coincideix amb el silenci mediàtic absolut per part de tots els grans mitjans d'informació.

El Noi Baliarda

En Francesc Baliarda, conegut com "el Noi", neix el 28 de novembre de 1813, l'any del retorn al poder de Ferran VII, després de la Guerra del Francès, en el Segle XIX, una època convulsa, de fam i revoltes. L'època d'enfrontaments entre absolutistes i liberals, entre feudalisme i capitalisme. Aleshores Sant Andreu era un municipi rural i una naixent indústria.

Durant la primera Guerra Carlina, el 1843, va lluitar com a soldat dels Cossos Francs, al costat de Prim, per tal d'enderrocar el govern d'Espartero. Però l'actitud de Prim, que després no va fer cas a les rei-

vindicacions dels que li van donar suport, va fer que molts d'aquests, entre ells el Noi Baliarda, es revoltessin i donessin lloc a la Jamància (agost 1843). En aquest cas, Baliarda va combatre als aiguamolls de La Torrassa (el Bon Pastor actual) on va resistir fins a caure presoner. Durant la revolta, el general Prim respongué amb un bombardeig que afectà el nostre poble.

L'any 1845 als Ajuntaments de tot Catalunya es procedí a quintar els homes que havien de ser enviats a l'exèrcit. Hi havia però una manera de lliurar-se'n: pagar. Amb la qual cosa, tansols eren els pobres qui marxaven a la guerra. Per

això, moltes poblacions s'hi van oposar.

A Sant Andreu, els incidents derivaren en revolta popular i, comandats pel Noi Baliarda, que va proporcionar les armes, i en Badó d'en Tardà, els andreuencs van impedir l'acte i es feren forts: començava la Revolució de Les Quintes.

El 6 de juliol, el nostre poble va ser atacat per 700 soldats amb l'ordre d'assalt a les barricades. Amb aquest atac, els revolucionaris van ser reduïts i executats aribtràriament a dalt del campanar de la Parròquia. La jornada se saldà amb set morts, nombrosos empresonats i la retirada dels amotinats a Terrassa.

ens veiem

1 de novembre

19h. Acte polític i manifestació nacional antiborbònica a Girona.

3 de novembre

Acte final del Correllengua i manifestació a Perpinyà, en motiu de la Diada de la Catalunya Nord.

6-11 de novembre

Setmana de lluita i accions descentralitzades contra el Barcelona Meeting Point.

9 de novembre

Cafeta pro Festa Major Reivindicativa al Casal Popular de Gràcia, C/Ros de Olano.

10 de novembre

12h, Manifestació contra el Meeting Point, a la Pl. Orfila de Sant Andreu, en solidaritat amb les Cases Barates.

Cafeta pro-Sant Andreu Informa't a l'Ateneu Popular de l'Eixample (Sicília amb Rosselló).

30 de novembre

Sant Andreu, inici de la Festa Major!

parlem de... mobilitzacions contra el Meeting Point

El Barcelona Meeting Point (BMP) és una trobada anual que és, segons les seves pròpies paraules, el major saló immobiliària d'Europa. No és d'estranyar, doncs, que des de les veus oposidores es digui que "congrega a tots els actors del món de la màfia immobiliària" i que "aquestes empreses, tant privades com públiques, no amaguen els elevats marges de benefici".

L'any passat ja es van articular mobilitzacions de resposta. Temps després, durant el mes de maig, diversos col·lectius també van unir esforços per dur a terme la setmana de lluita "Està tot fatal!", que denuncià l'especulació i els seus responsables durant la campanya electoral municipal.

Ara, tot aquest bagatge sembla tornar-se a posar en marxa i altre cop es torna a convocar contra el BMP, de manera descentralitzada durant la setmana que dura la trobada (6-11 novembre) i de manera conjunta el dissabte 10, amb una manifestació que enguany es convoca a la Pl. Orfila de Sant Andreu. No debades, la violència immobiliària i urbanística exercida sobre les persones habitants de les Cases Barates del Bon Pastor, i l'exemplar resistència i determinació que han mostrat, han portat a la gent que coordina la lluita contra el BMP a convocar a Sant Andreu.

Cartell de la manifestació del 10 de novembre.

Edita:
Col·lectiu Andreuenc d'Informació Crítica (CAIC)
assumint la responsabilitat de tots els continguts i opinions expressades

et necessitem per continuar tirant endavant aquest projecte

T'HI APUNTES?

[HTTP://STAPINFO.BLOC.CAT](http://stapinfo.bloc.cat)
l'actualitat andreuena a la xarxa!

si vols subscriure't al butlletí i que te l'enviem al teu correu electrònic:
santandreu.informa@gmail.com